

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Mednarodni eucharistični kongres za- deva vseh nas.

Te dneve se začne, najprej 25. maja, 34. mednarodni eucharistični kongres v Budapešti. Čeprav se v Budapešti na Vogrskem bo vršilo to spravišče, to je ne vogrsko, nego celoga sveta spravišče, kak že sam naziv pove: *mednarodni eucharistični kongres*. Letos je že 34-krat zbran katoličanski svet okoli svojega miloga Odkupitelja v Oltarskom Svestvi, da javno priznava svojo vero do Njega i javno dokaže, da šče drži njegove zapovedi, štere je glaslo, kda je glaslo svojo sveto vero, ki jo drži i vči jedino njegova, to je katoličanska Maticerkev.

Stojezeri katoličanov se zberejo v Budapešti, naj v imeni svojega naroda, k šteromi spadajo, pošepetnejo dobromi Jezusi, kak negda Marta pred kratkim grešnoj, a po Jezusovi dobroti že očiščenoj Magdaleni: „Vučiteo je tū i te zove“. (Jan. 11-28). I kak je Marija Magdalena šla i spadnola pred Jezusove noge, tak morejo vsi narodi včiniti, ar vse narode zove Jezus k sebi. Vsi narodi so dužni spadnoli te dneve k Jezusovim nogam i ga moliti kak svojega Gospoda, Sodnika i pripoznati njegovo neomejeno oblast nad njimi. Pa dužni so narodi tūdi drugi del Magdaleninoga obiska izvršiti. Ka je ona napravila? „Gda je pa prišla Marija na kraj, gde je bio Jezus i ga je zaglednola, njemi je spadnola k nogam i njemi pravila: Gospod, če bi bio tū, moj brat ne bi bil mrtve.“ (Jan. 11-32.) Pokleknoti morajo narodi pred Jezusa i njemi z vūpanja punim srcem zročiti mrtve brate i sestre. O, da mammo vsi svoje na duši mrtve brate i sestre. Vsi narodi, Slovenci tūdi, Slovenje Slovenske krajine tūdi. Blodijo vnogi. Raztrgani od strasti nečistosti, zamazani od strasti pijanstva ležijo v močvari, ki nema dna, nešteti. Mladina gleda samo dol, gor jako redki. Telo je vleče, lepote duše nepoznajo vnogi mladenci i vnoge mladenke. Pa bo li sad na drevi, štero ne je cvelo? Bo li ta mladina, štera cveta žive vere ne je pognala, sad dobrih del obrodila narodi na hasek, sebi na zemelsko i večno čast i diko? Pri Jezusi je tisto vsegamogoče vrastvo, štero zvrāči vse betege duše i z Magdalen napravi, z grešnih Magdalen Jezusove zaročnice. A samo

tak, če te pridejo pred njega, kak je ona prišla. Pridejo pa naše slovenske magdalenske duše k Jezusi po nas, či je k njemi pripelamo z svojimi molitvami. Molitev zato naj kipi te dneve k Jezusi v Oltarskom Svestvi za naše brate i sestre, ki blodijo, ki Jezusa nepoznajo, ki ga poznati neščejo, ki ga sovražijo. Etak molimo za vse te: *Jezusovo Srce v Oltarskom Svestvi, smill se tistih, ki neso tvoji*. Tak molite brate i sestre, ki bodete v Budapešti na kongresi i tak molimo mi vsi doma. Od 25. maja do konca maja bodi neprestano odpreto naše srce za brate i sestre, ki neso Jezusove, da njegove postanejo.

Karati blodne, ne zadostuje. Dober zgled njim davati, ne zadostuje. Delati se mora za nje. To delo zvrši molitev, če je združena z zatajuvanjem. Ve poznamo Jezusovo reč, ka se pokolenje greha ne more izgnati iz duše brez molitve i posta, to je brez molitve i zatajuvanja. Te sladke dneve zato naj poleg molitve bo tūdi post v našoj duši. Popolna treznost, zatajuvanje v jeli, podarivanje siromakov, naročitev dobrih katoličanskih listov, pomiritev z popolnim odpuščenjem, vdano prenašanja betegov i drugih neprilik, i popolna vdanost v Božo sveto volo. Te rožice če vpletemo v venček naših molitev, bomo tūdi mi vidili, kak je Marija Magdalena vidila: „Zatrepetao je i pravo: Kama ste ga položili? Odgovorili so njemi: Gospod pridi i pogledni! I jokao je Jezus.“ (Jan. 11-34-35).

Gene se njegovo Srce pod belim krūhekom v tabernakli i v življenje zbudi naše mrtve: Naše dečke i dekle doma i v tūjini, našo šolano mladino, naše slabe starše, naše brezverne vučitele, naše brez vūpanje živeče delavce, naše Boga nepoznavajoče izobražence, naše vse blodnike vseh stanov i vse starosti.

Molitve je vsegamogoča po božem obečanju, posebno takša je javna, skupna molitev. Zdrūžimo se zato te dneve z sto i stojezeri tistih, ki do v Budapešti opravljali svoje eucharistične pobožnosti, molimo ž njimi, zatajujmo se združeno ž njimi, za tiste naše brate i sestre, ki še neso Jezusovo, da Jezusovi, i Jezusove postanejo. TSJ.

Razgled po katoličanskem sveti.

Sv. Oča v Castel Gandolfo-i. Aprila 29. so se sv. Oča odpelali v svoj letni dom Castel Gandolfo. Neki odhod sv. Oče tolmačijo na te način, da so se šтели ogtiti Hitlerovih slovesnosti v Rimi. List „L' Osservatore Romano“ pa piše, da sv. Oča vsako leto v tom časi idejo v svoj letni grad. I če letos ne bi šli, bi se to moglo krivo tolmačiti.

Potrjene čude. Na cvetno nedelo so se slovesno prečeli v Rimi odloki, v šterih sta dokazani dve čudi na priprošnje Rossello Marije Jozefe, ki je bila

tretjerednica v redi sv. Frančiška Asiškoga i je ustanovila: Zavod hčer naše Gospe od smilenosti. Po tema dvema čudoma se bo proglasila za blaženo.

Junaški duhovniki. V Newyorki je nastala eksplozija i v zrak je zletela edna velika hiša, štera je vnogo ljudi pod sebe pokopala. Prvi, ki so ponesrečenim priskočili na pomoč, ne so bili gasilci, nego duhovniki. Podali so se med dim i ogen v največjšoj nevarnosti, pa izpod tramov zidovja so rešavali ponesrečene, vmirajočim pa delili svestva za vmirajoče.

Veliko pravdo dobila naša država.

Francoska družba Batignolles se je pogodila z našov državov, da izsuši močvare v okoličih Pančeva. V pogodbi so bile cene točno določene tūdi za slučaj, če bi se valuta znižala ali zvišala. Naša država je na podlogi toga pogoja menije plačevala od l. 1935 naprej, kak je pogodba kazala. Družba je državo tožila, a pravdo je zgubila, države pa pridobila okoli 40 mil. dinarov.

Törski obisk pri nas.

Preminoči teden ste se štiri dni mudila v Belomgradu predsednik törške vlade Dželal Bajar i njegov minister za zvušnežje zadeve Ruždi Aras. Ministra sta držala sejo z ministerskim predsednikom i zvūšnejšim ministrom, dr. Stojadinovič Milanom, štere namen je bio, da se ešče bole poglubi Balkanska Zveza. V te namen sta törskiva državnika odpotūvala od nas v Orđijo i Romunijo.

Obsodba pokolenjskoga navuka.

Sveti Oča so izdali okrožnico na vsa seminišča i vsa vseučilišča, v šteroj so strogo zapovedali, da se proti nemškomi pokolenjskomi navuki, šteri je protikrščanski navuk, vči v tej pravi Kristušov navuk. Po vseh katoličanskih šolaj se mora zvrāči sledeči nemški pokolenjski navuk, zvan rasizem. Nemci pravijo pokolenji: Rasse, zato se zove njihov navuk rasizem.

Krivi so tak sledeči navuki: 1. Človeča plemena so po svojem naturnom i nesprenemljivom značaju tak različna, da je najnižje bole oddaljeno od najvišjšega, kak najbolje razvita živalska vrsta. (Po božem navuki so pa vsi ljudje vednaki, ar majo vsi razum i slobodno volo i vsi so nagnjeni na greh po Adamovom poprijetnom grehi.) 2. Potrebno je z vsemi sredstvi gordržati moč plemena i čistost krvi, i je v te namen vse dovoljeno. (Krščanski navuk pa ne dovoljava vkapljanja ljudi, kak je to nemški zakon predpisao, niti ne brani ženitve z drugimi pokolenji kak samo iz ednoga istoga plemena.) 3. Iz krvi, štera je sedež pokolenjskoga značaja, zvirajo kak iz svoje glavne vretine vse razumske i jakostne lastnosti človeka. (Krščanski navuk pa Bogi i njegovo milošči da prvo pravico, da podeljava naravne dare i nadnaravne, ne gledoč nikdar na krv, na plemen. Ve nam sveto Pismo pravi, ka Bog ne gleda

na osebo ljudi i ka je zvolo iz vseh narodov sebi sluge i prijatelje.) 4. Glavni namen vzgoje je krepiti pokolenjski značaj i vužigati na lūbezen do lastnoga plemena, ki je največša vrednost. (Krščanski Kristušov navuk se pa glasi, da moramo Boga lūbiti nad vsa, bližnjega pa kak samoga sebe.) 5. Vera je podvržena pokolenji i se tomi mora prilagoditi. (Kristušov navuk pa pravi, da je vera koren i fundament zveličanja i da se brez vere sploh nemogoče Bogi dopadnoti. (Vretina i najvišiji zakon vsakoga pravnoga reda, to je vsakoga zakona, je pokolenjski nagon. (Po krščanskomi zakonni pa Alfa i Omega, to je začetek i konec vsega je Kristuš.) 7. Vsaki človek obstoji samo po državi. Vse pravice ma človek samo po milosti države. (Krščanski navuk se pa glasi rayno naopak, da najpre država po človeki dobi svojo moč i oblast, po človeki, ki ma svoje dostojanstvo i plemenito oblast po Bogi. Ve nam jasno pravi Sv. Duh Bog, „da ne oblasti zvūm od Boga“.)

Te i ešče vnoge druge pokolenjske krive navuke do odsehmao na vseh katoličanskih šolaj pobijali, kak krivične Kristušovim navukom. Nešteto takših krivičnih navukov je šatan že posejao na svet, ali kak pravi molitev Cerkve: Vse te je Marija sama premagala. Premagala bo tūdi rasizem, pokolenjski navuk.

Naj se odkrito pove.

Murska Krajina v 20. številki od dnes tjeđna objavlja članek z naslovom: Borba za okrožno sodišče.

V tom članki pisec priznava, da sta l. 1928. narodniva poslanca Klekl Jožef i Jerić Ivan zaistino skoz spravila v parlamentu zglasanje zakona, ka novo okrožno sodišče bode v Soboti. S tem v zvezi omenja članek, da je g. Benko tistokratni župan velike občine Soboti i drugi župani Slovenske Krajine tūdi pomagali pri tom deli. Pomagali so najpre tak, ka na poziv omenjiniva poslanca so nabirali podpise i njima doposlali, ka sta mogla ž njimi, svojo borbo podpreti. To je vse pravilno.

Zdaj pa pride nekša trditev v tom članki, štera de se mogla dokazati. V članki se najpre trdi, da se je od parlamenta sprejeti zakon razvalavo. Mi bi prosili pojasnila, na šterom parlamentarnom zasedanji se je te zakon razveljavlo? Indri se je najpre ne mogo, kak samo v parlamentu, ar zakone sprejema i spreminja samo parlament, ali od njega pooblašeno telo zvūnredno. To naj nam pove člankar M. Krajine. Nadale naj nam pove, pod šterim poslancom se je to zgodilo. Mi to vsi znamo i nišče ne more tajiti, da sta za gg. Kleklom i Jerićom prišla v parlament gg. Benko i Hajdinjak. Se je za njedva poslanstva stari, teško pridobljen i izvojuvan zakon spremeno? In če za njidva poslanstva: Zakaj sta pa to dovolila? Zakaj sta pa ne odložila svojega poslanstva, kda se je takša krivica zgodila našemi kraji? Tū se nam naj to delo pojasni, ka mo na jasnom, štera vlada je razveljavila stari zakon od okrožnih sodišč i što so bili te narodni poslanci?

Nadale se trdi v omenjenom članki, da so neštetni ministri denešnje vlade na seji ministerskoga sveta glasali proti tomi, ka bi Soboti dobila okrožno sodišče. Naj se nam pove, što so bili ti ministri? To pa zato zahtevamo, ar se lejko sumi, da so mogli biti nam znani ministri, da je to znao biti šteri

slovenski minister. Naj se nikomi ne dela krivica, zato naj se jasno pove, šteri ministri so glasali proti tomi, ka bi Soboti dobila okrožno sodišče.

Edna velika senca spadne po trditvi toga članka na nekšega našega človeka. Članek trdi: „Z začudenjem smo pa doznali, da je nekdo iz naše sredine, ki zavzema vidne javne funkcije, na nekem strankarskem sestanku glasoval za sedež Ljutomer“. To je teška obdužitev. Zato prosimo Murske Krajine uredništvo i lastništvo, naj nam pove ime toga našega človeka, ki bi se tak daleč spozabo z sebe, da bi glasao proti lastnomi kraji i lastnomi lūstvi.

Dokeč se na troje, tū stavleno, pitanje ne da pravičen, istinski odgovor, tečas nišče naj ne sodi, što ma jedini zasluęe pri nastavitvi okrožnoga sodišča v Soboti. Edno je jasno, kak je naš list že povdaro, da sta poslanca Klekl i Jerić to delo skoz spravila potom Jugoslovanskoga kluba, v šterom so vsi poslanci bivše SLS glasali za to pod vodstvom dr. Korošca i ka je te zakonski predlog prišo v življenje znova te, gda je pali g. dr. Korošec na vladi. Kak svoj čas sta z dr. Stojadinovičom skupno delala i zglašala te zakon, tak sta ga tūdi v življenje spravila. To je istina. Prosimo pojasnila, ka razno namigavanje nede nikomi škodilo v poštenji i nikoga ne povišalo brez stvarnoga dokaza. Mi ne pišemo proti niednoj osebi, ne proti g. Benki, ne proti komi drugomi, pišemo samo zavolo razčiščenja v toj zadevi, ar je članek M. Krajine jako zmoto delo za okrožno sodišče.

Novi nuncij v Jugoslaviji.

Na mesto kardinala, Njegovog eminence, Hermenigilda Pellegrinettija je sv. Stolica imenūvala za nuncija Jugoslavije Felichi Hektora. Naš novi nuncij je dozda zastopo v državi Chile v Južnoj Ameriki sv. Stolico.

Vredništvo v Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Sloj, Krajina.
Letna naročnina v državi 30 Din., mesečno 2-50 Din., v inozemstvu 72 Din., mesečno 6 Din. z M. Listom letno 100 Din. Na skupni naslov pri širitelaj v državi je letna naročnina 24 Din., mesečna 2 Din. — Plačati se mora naprej.
Štev. položnice 11806. Rokopisi se ne vračajo. — Cena oglasov: Cela stran 800 Din., pol stran 400 Din. i tak niže. Poslano i med tekstem vsaka reč 2 D., mali oglasi do 10 reči 5 Din., viševsaka reč 1-50 Din.

Nedela

po vüzmi peta.

Evangelij (Sv. Janoša 16.) Tisti čas je pravo Jezus svojim učenicom: Zaistino, zaistino velim vam: Či kaj bodete prosili Očjo v imeni mojem: proste i vzemete, naj radost vaša puna bude. Eta sam po prilikaj gučao vam. Pride vora, gda že ne bom po prilikaj gučao vam, nego bom očivesno vam od Oče nazviščavao. Vu onom dnevi vu imeni mojem bodete prosili i ne velim vam, ka bom jas proso Očjo za vas, ar sam Oča lübi vas, ka ste vi mene lübili i vervali ste, ka sam jas od Boga zišao. Zišao sam od Oče i prišao sam na ete svet; pali ostavim te svet i idem k Oči. Velijo njeni vučenicke njegovi: Ovo zdaj očivesno gučiš i prilike nikakše ne praviš, zdaj znamo, ka vsa znaš i nej je potrebno tebi, ka bi te što pitao: po tom verjemo, ka si od Boga zišao.

*

Sam Jezus nam dostakrat priporoča molitev. To je znamenje, ka je potrebna. Molitev je glavni deo našega bogoslüžja. Koliko i kak molimo, toliko i tak Boga častimo i za svoje zveličanje skrbimo. Što rad moli, te ma skrb za svoje zveličanje, što ne moli, tomi je za zveličanje ne briga.

Krščansko pravilo življenja se glasi: *Moli i delaj!* Iz dela i molitve obstoji naše življenje. Što zna dobro moliti, te tudi delo obrača v molitev. Da neštarni ljudje molitev zametavlejo, tomi je kriva gizdost. Oni mislijo, da Boga ne potrebüjejo. Oni vse sami od sebe majo, vse znajo, zato njim ne trbe molitve. Takše mišljenje je slana za versko življenje, je strup za krščanstvo. Če se te strup razširi med ljudstvo, potem je vere konec.

Veren človek pa o molitvi misli, ka njemu pove vera. Vera nam pove, da smo pred Bogom vsi deca i kodišje. Dete samo od sebe nikaj nema, vse ma samo od starišov. Zato tudi samo ne sme jemati, nego mora prositi. S prošnjov pa vse dobi ka njemu je zaistino potrebno i i koristno. Tudi kodiš ne sme sam jemati, nego mora prositi, potem pa že dobi.

Ka je molitev? *Molitve je podigavanje düha k Bogi.* Tak je! Pri molitvi, če zbrano molimo, se naš düh, ki je s telom vred vse preveč na zemlo navezani, malo odtrga od zemle i zdigne proti nebeskim visinam — ta gori do božega trona. — Lüdje zdaj že po zrakilečejo. Za srečne se majo, če so se zdignoli par jezero metrov nad zemlo. V molitvi se zdignemo, ne s telom, istina, pač pa z dühom, neskončno više — ta gori med angelske trume i zборе svetnikov. Pa te molitve ne bi bila lepa i častna reč?

Molitve je ešče več. *Ona je pogovor z Bogom.* Govoriti z Bogom — kakša čast! Što sme s kralom ali papom spregovoriti par reči, kak ponosen je na to! Kak veselo to pripovedavle, kak si je zapomnio vsako reč, ka sta govorila: Pa moremo s kralom ali papom govoriti vsaki den? Oh, niti ednok ne! Z Bogom pa gda i kolikokrat ščemo. — Pa neštarni mislijo, da je molitev nekaj poniževalnoga. Sram jih je moliti! Kakša zmota je to! Mi moramo Bogi samo hvaležni biti, da smemo moliti, smemo ž njim govoriti. Nikaj lepšega, nikaj plemenitejšega na sveti nemremo delati, kak z Bogom se pogovarjati. To si moramo računati v čast i veselje!

Molitve pa se lahko imenuje tudi *dihanje düše*. Telo potrebuje, da more živet, dihanja. — düša tudi. Dihanje düše je ravno molitev. K Bogi diha düša. Če človek henja dihati, vmerje. Če düša henja dihati k Bogi, tudi vmerje. Pri dihanji plüča izdihavlejo izrableni zrak i dobivlejo novoga, zdravoga. Pri molitvi düša izdihavle k Bogi svoje misli i občütke pa se napunjavle z dü-

Skupno pismo

španskih škofov škofom vsega sveta zaradi vojne v Španiji.

Za odstranitev vidnejših ljudi, ki so bili zapisani kot nasprotniki revolucije, so že vneprej sestavili „črne sezname“. V nekaterih je bil škof, in to na prvem mestu. Ljudstvu, ki je hotelo rešiti svojega župnika, je neki komunistični voditelj dejal o duhovnikih: „Imamo ukaz, vse to seme spraviti s poti.“

Najzgovornejši dokaz za to, da je bilo rušenje svetišč in klanje duhovnikov v celoti nekaj premišljenega, je strahotno število. Čeprav so številke še prezgodnje, moremo vendar naštetih kakih 20 000 cerkva in kapel, porušenih ali docela izropanih. Pobitih duhovnikov — in to zgolj svetnih — bo kakih 6000, če štejemo, da jih je v opustošenih škofijah zgubilo življenje povprečno 40 odstotkov — ponekod gre do 80 odstotkov. Pregarjali so jih s psi; zasledovali so jih po gorah; s strastno zagrizenostjo so jih iskali po vseh skrivališčih. Ponajvečkrat so jih pobili brez sodbe, kar gredé, brez drugega razloga kakor zaradi njihovega družabnega poslanstva.

Revolucija je bila „nadvse kruta“. Oblike ubijanja so dobile značaj grozovitega divjaštva. V številkah: več ko 300 000 sodijo število civilnih prebivalcev, ki so postali žrtve ubijanja zgolj zaradi svojega političnega prepričanja, in še posebno zaradi verskega: v Madridu je bilo v prvih treh mesecih ubitih več ko 22 tisoč ljudi.

Komaj kje dobite kak kraj, kjer bi ne bili spravili s poti najizrazitejših desničarjev. Brez sodnega postopka: brez obtožbe, brez dokazov, ponajvečkrat brez obsodbe. Kar se tiče mučenja, povemo, da so mnogim odsekali ude, ali pa so jih strahotno spali, preden so jih ubili; iztikali so jim oči, rezali jezike, jim parali trebuhe, jih sežigali ali žive pokopavali, jih razkosavali s sekuro. Največjo krutost so izvrševali nad božjimi služabniki. Iz spoštljivosti in ljubezni ne maramo navajati natančneje.

Prevrat je bil „nečloveški“. Niso spoštovali ženske sramežljivosti, niti pri ženskah, ki so bile po svojih obljubah posvečene Bogu. Skrunili so grobnice in pokopališča. V glasovitem romanskem samostanu v Ripollu so razdejali grobove, med katerimi je bil grob Vilfrida Velloso, osvoboditelja Katalonije, in škofa Morgadesa, obnovitelja slavnega samostana. V Vichu so oskrunili grob velikega Balmesa, in bremo, da so igrali nogomet z lobanjo velikega škofa Torras y Bagesa. V Madridu in na starem pokopališču v Hueski so odprli na stotinn grobov, da so trupla oropali zlatih zob in prstanov. Nekateri oblike mučenja dajo sklepati na razvrstitev teh ljudi ali na to, da je v njih zamrl človečnost.

Nova vlada na Vogrskom.

Vlada Darányijova je spadnola i novo je sestavo Imrédy Bela, ki šče v krščanskem dühi z socialnov lübeznostjov ravnati državo. Imrédy je dober katoličanec.

Našim v Franciji!

21. maja se zberemo v Ourville en Caux (Seine inferieure), 22. maja v Pont-Audemer (Eure), 29. maja v Orchies (Nord), 5. junija na Gravelle-i.

Camplin Ivan,
izseljenski duhovik.

hom božim. Zrak je življenje tela, Bog je življenje düše. Pri molitvi ga vlečemo v sebe. Što več i lepše moli, bole postane sam boži, božega düha pun.

Našim deklam v Nemčiji.

Žalostne glase pišejo naši delavci od naših neštarnih dekeo iz Nemčije. Z Polaki se seznanijo i ž njimi živejo, da nam je sram to povedati. Verjemo, ka je vse ne istina, ka se piše, zato, ka se vno-go guči, ka je ne istina. A če je samo polovica istna tiste obtožbe, štero čüjemo iz Nemčije, je zadosta žalostno. Dekline, evangeličanske i katoličanske, oboje ste Slovenke. Hčeri miloga slovenskoga naroda, ki je po celom sveti poznan ne samo po svojih delavnih rokaj, nego tudi po svojoj bogaboječnosti i pobožnosti. Zakaj jemlete dobro ime svojemi narodi? Znaite, komi jo jemlete v prvij vrsti? Jemlete jo v prvij vrsti svojim dragim starišov, ki so se teliko trüdili za vas, da so vas odgojili, da ste se na peroti spüstile i odletele v tüjino, da si tü zasigurate z delom bolšo bodočnost. Dobro zarazmite z delom. Ne z vlačügarstvom, z delom. Delo je pa samo tisto, štere je združeno z poštenostjov. Če je što ešče tak dober delavec, če je nepošten, pišča za sebov slabe spomine, pišča za sebov slabe sledove, slabo sodbo i popolnoma opravičeno obsodbo: če bi poštene delavec bio ali poštena delavka bila, ne bi se tak oponašao, oponašala, ne bi se tak vlačü i vlačüla!

Zasedanje Zveze narodov.

V Ženevi je zasedala Zveza narodov, ta vmirajoča ustanova. Vmira, ar je namestnika življenja, sv. Oča izklüčila iz svoje sredine. Nemčija, Italija, Japonska i druge države so jo že zapüstile, Švica, štere gostolübnost vživa, njej tüdi ne zavüpa i predlaga, da se sprejme njena popolna nepristranost, ka nede sme le niedna država prek njene zemle nüditiroke drugoj. Misli na Nemčijo i Italijo, šterivü sta njej veliki sosedü. Na tom zasedanji se je znova pojavio betežen casar Abesinije Halli Selasi i spregovoro sledeče reči: „Prišo sem braniti svoj narod, z pogledom na moj beteg prosim svet, da mi oprosti, če ne bom sam prešteo spomenice, štero ščem naznati sveti.“ Nato je dugo spomenico prečteo njegov tajnik. V spomenici se trdi, da Abesinija ešče obstoji, ar se po celoj vršijo ešče boji proti Italijanom. Na predlog Anglije, naj-

V dneh Devise Orleanske - po Martinovih stopinjah

Bi jiva vi nej poslühnloli, če bi vas več mesecov prosila, pa bi bila iz iste vesi doma, gde ste jiva vidili, ka sta se ešče kak deca zmenjala? Pa či gospod in gospa tüdi prosita, na znani fini francoski način? —

Tak sem tüdi jaz šo v 332 km oddaljeni *Poitiers* pa od tam še nekaj km blodo, dukeč sem nej najšao dva iz Bogojine. Pa mi nej žao za tisti dnevörni jütrašnji sprehod, ka v Parizi nemam za to časa.

Tiste dni pred odhodom iz Pariza sem že vido vnoge različno v šopek sestavlene državne francuske zastave, kak so ponosno plapolale z državnih in tüdi drugih poslopij: pred vratmi so bili glavni svetki Ivane d'Arc, ki jo proslava Cerkev in država. — Letos pravijo, da je v Parizi proslava bila tak veličastna, kak dozda še nikdar nej: celo svetni govorniki so gučali od nje kak od svetnice! Malo pred ponočjov v petek 6. maja sem šo na vlak-omnibus, najpočasnejši, in se 6 vör vozo, po mogočnosti sezna prespao. —

Čakali so me že prvejši večer, tisto zajtro je pa vört prej večkrat hodo na cesto kak pa naša izseljenka, pa lekaj celo z dojenicov.

Dekline Slovenske Krajine! Bodite poštene! Pokažite pokvarjenomi moškomi sveti, šteri lazi za vami, da vam je jakost več, nego vse dobrote sveta, da nega moškoga i ga tüdi ne sme biti, za koga bi ta dale najveksi kinč sveta: *svojö nedužnost*. Da od toga vekšega kinča nega. Če toga zgübite, ga več nikdar nazaj dobiti nemorete, kajti Bog je samo edno jedino nedužnost dao vsakomi človeki, če to jedino rožico zgübite, od štere lepša na zemli ešče ne precevala i tüdi ne bo, vam je niti Bog, ki je vsegamogočen, ne more več nazaj dati. Zato pa deklina Slovenske Krajine, ne postanite vlačüge nikoga, ostanite rožice nedužne Jezušove, po Marijinom zgledi, ki je niti po poštenoj zakonskoj poti ne štela devüštva zgübiti, ar je Bogi tak oblübila. Ve ste isto oblübile do poštenoga zakona pri svetom krsti po svojoj botrini, držite svojo oblübo. Prosimo naše delavce, od koga koli že zvete istinsko kakše grdo razvüzdano delo, od dekle ali dečka, od moža ali žene i kakšekoli javno pohüjšljivo grešno delo, javite brez straha domo, da bomo znali najti sredstev, da hüdobijo v kornej zateremo i siromaškoj blodnoj düši skočimo na pomoč, da jo rešimo.

veške države, so kotrige zveze narodov v imeni svojih držav dale izjavo, da vsaka država ma proste roke, da lejko Abesinijo prizna Italiji i to tüdi lejko odkloni. Zveza narodov je še rešavala pitanje, kak se naj dokonča bojna med Kitajskov i Japonskov, kak se naj reši zahteva Nemcov v Čehoslovaškoj, ki šče-jo to državo razdrobiti, kak se naj pomaga preganjanim židovom i kak se naj dokonča državljanska bojna v Španiji. Drugo, kak davanje dobrih tanačov svet Zveze Narodov ne skieno, ar druge moči nema. V španske zadeve se ne de mešala Zveza Narodov, svetüje pa Špancom, naj se med sebov pomirijo, Kitajcom prizna njihovo junaštvo i je poziva na mir, drugo njim ne more dati. Bogati Židovje pa naj si pomagajo, kak si znajo, majo zadosta penez, so si vu sebi mislili odposlanci držav i stvar je rešena.

Izredno prijazno so me sprijali, celo štamprl („un petit verre“) so mi šteli ponüditi pred mešov, a sem sezna prijazno odklonio. — G. plebanoša smo najšli pri knjigaj; včasi so šli in mi ministrirali pri meši, med šterov sta Rožmanova Trezika in Azokov Feri bila pri svetom prečiščavanji. — Vört je pozvao tüdi g. plebanoša na obed. Te sta pa še obe hčerki študentki prišli, pa smo se fotografirali pred cvetöčov jablanov; prišao je Francov vört, pa me k njim za hip povabio; vmes sem vtegnö še zgrabiti edno fotografijo, gda koze dojijo.

Večer je bio izredno slovesen: proslava 18 letnice starejše hčerke in tomi primerna večerja. — Zakaj prej düze ne ostanem, so mi pravili zajtra. — Naj prej k njim pridem na počitnice. —

Ali mene je tisto zajtro že dosta bole močno vleklo k našemi svetomi Martini v *Tours*. Ob 10 vöri sem že bio v krasnoj njegovoj cerkvi. Še zdaj čtem v mislih veliki napis v apsidi: Dober boj je bojüvao (Bonum certamen certavit)! V kripti pred njegovim grobom sem mešüvao, pa njim predgao od treh vojakov, svetnikov tistoga dneva: Ivana Orleanska, nadangel Michael in Martin vojak Krala kralov; od moje lübezni in zavüpanja do teh in vseh svetnikov in od — zmage!

Čehoslovaški Nemci

Na Čehoslovaškom pri Nemškoj meji žive okoli tri milijone Nemcov. Kak je Hitler pod svojo oblast dobo Austrijo, so se čehoslovaški Nemci, podpreti od Berlina, začeli močno gibati i zahtevati za sebe takše pravice, kakših Čehoslovaška ne more dati, če šče samostojna država ostati. Če njim pa teh pravic ne da, do Nemci vidli v tom zadosten zrok, da napadnemo Česko i rešijo svoje brate iz rok boljšeševikov, kak pravijo. Česka ma najmre zvezo i to vojaško z Rusijov. Če bi pa do toga prišlo, bi se Srednja Europa spremenila v veliko bojišče. Naj se ta nevarnost kak i povekšanje nemške oblasti prepreči, sta Anglija i Francija vzele pitanje čeških Nemcov v svoje roke i nastopile tak v Pragi kak v Berlini, da dve vladi rešila povolno to pitanje. Z ednim je Francuska naznanila Polskoj, štera z komunisti zvezanoj Českoj ne naklonjena, da njej odpove zvezo, če ne sklene z Českov pogodbe, ka te ne bo napadala, če jo napadne Nemčija.

Meksika pretrgala diplomatske zveze z Anglijov.

To teliko pomeni, da je pozvala domo svojega poslanika iz Londona i tak je mogla tüdi Anglija zapreti svoje poslanštvo v Meksiki. Zakaj se je to zgodilo? Meksika ma največ petroleja, ki je potreben za aotoje, letala i vse fabrike. Te petrolejske vretine so pa spöküpili Angleži i Amerikanci, pač tüji državlani. Meksika je zdaj vzela vkraj tem tüjincov to svoje bogastvo. Angleži so protestirali i zahtevali, da se naednok plača stari dug i plača 25 jezero milijon dinarov odškodnine. Dobili so tot nad tri milijone peset za stari dug, a s tem še ne dokončana ta svaja, ar Meksika pravi, ka če velike države ne morejo naednok plačati svojih dugov, kak se more zahtevati od malih držav. Po dvesto letaj je to prvi slučaj, da je štera država pretrgala diplomatske zveze z Anglijov.

Nova belgijska vlada.

Belgijska vlada je odstoppila i novo je sestavo minister Spaak Paul Henry, socialist.

Nemrem povedati, s kakšimi občütki sem tü molo za Martinišče, posebno gda sem zvedo, da za cerkev skrbijo duhovniki, ki vodijo spodoben zavod s približno 30 gojenci, kak je naše Martinišče: g. ravniteo so me celo na obed povabili in mi točno povedali pot v „Marmoutier“ samostan, gde je Martin preživio velki deo svoga življenja. Pa so resan še razvalina krasne: ob visikom bregi, v živo skalo vsekane votline svetih njegovih samostanskih tovarišov, oltari in celice in grobnice pa sinje čista voda, ki še zdaj kak močni stüdenec davle zdravilno vodo, izvirati je začnola na Martinovo molitev. . .

Drugö zajtro sem bio že v drugöm départament-i, v *Vineuil*. Bio je delaven den, ali naši delavci so meli prosto. — Edno je njeni vört pripelao celo z autom 50 km daleč, pa je nej mogao prehvaliti: kak poštni uradnik si je posebi za to vzeo dopüst! Ona me je poznala še kak jürjanskoga kaplana, gda sem pri Gradi spovedavo, te mi je pa pri cerkvi povedala lepi pozdrav — in izročila lepi šopek cvetja, ki sem ga včasi dao na oltar, pred šterim smo meli velko mešo. —

V cerkvi smo pa tak spevali, ka smo jo malo nej raznesli: zvekšega s črensovske fare (ges sem te dni tüj pravo, ka sem iz te fare, zato ka sem pred

Glasi iz Slovenske krajine.

Navuk za tretjere je to nedelo, 22. maja v Črensovcih po večernici. Večernice ob 2. Po navuki pridejo vsi tretjeredniki v Naš Dom na kongres, gde se lansko nabiranje obračuna i se poguči zidava Doma sv. Frančiška.

Za kapelo sv. Martina v Martinišči so dali naši izseljenci v Thelone 20 frankov, v Toursi 35 frankov, v Vineuili pa 115 frankov. Penez poslan po čeki Novin v Martinišče.

Na podporo naših listov so dali izseljenci v Issouduni 185 frankov i v Plessis Trevis 50 frankov. Bog povrni!

Vsem 26-letnim Bogu plati, ki so mi iz Vineuila poslali pozdrave, g. župniki Desry-j, g. Camplini, vsem črensovskim farnikom i vsem ostalim. — Urednik.

Mladinski tabor v Veržeji. Ljutomersko deško, dekliško ino Prosvetno okrožje, priredi v nedelo dne 22. maja Mladinski tabor v Veržeji. Začne se ob pol 9 z sprejemom gostov, nato obhod po Veržeji na dvorišče Salezijanskega zavoda, kje bo na prostom sv. meša.

Zobstom ribate. Nekš K. Hribar ribe naše delo v komunističnem „Glasi“, šteri širi po po Belgiji i Franciji protikrščanske navuke, ka zakaj smo mi proti tomi, ka bi se krščansko misleči delavci združili z komunisti v en tabor i tak se borili za svoje pravice. Zato smo bili proti tomi i bomo proti tomi, da se teva tabora ne združita, ar krščanski delavec nikdar ne pride do pravic v tistem tabori, šteri *Večno Pravico*, Boga taj i se proti njemu bori. Kat. Cerkev je to sodelovanje prepovedala. Komunističen navuk je edna velika laž, proti laži se pa moremo boriti i nikdar je ne podpirati. Hribar ribe tudi dušno-pastirsko delo izseljenskih duhovnikov. S tem ribanjem je odkrilo nagoto svoje duše, šteroj ne trbe obleke. S tem je jasno naslikao samoga sebe. Ki se Kristušovih navukov ne drži, nikdar ne postane pravi prijateo i pomočnik delavcov, nego kriči samo zato, da more živeti iz njihovih žulov. Lübezen Kristušovoga Srca jedina more rešiti delavsko pitanje pravilno.

Dobrovnik. Naš g. kaplan, Zelko Ivan so zavolo ozdravljaja odisli v Sanatorij R. R. K. Vurberg pri Ptui, gde se bodo tri mesece zdravili. Bog njim dai popolno ozdravljenje.

odhodom v Francijo zadnje tje dne tam preživo — Horvatje, pa več istinskih Hrvatov in Hrvatic.

Pri obedi, že pri čarnej kavi, gda so prišli k nam tudi izredno prijazni mladi francuski plebanuš, smo morali poslušati krasno sestavljeni govor edne izseljenke. Zahvalo sem se: Rejsan sam zapušto, ka mi je bilo drago, ali tu doživljam telko duhovnoga veselja, kak ga doma nikdar ne bi... Naj ta vaša živa vera pritegne tudi tiste, ki so duševno mrtvi, naši in Francuzi. Vaš gospod plebanoš in vsi drugi so mi hvalili vašo vero, vašo gorečnost za hižo božo i reč božo: vi s tem nemo predgate tudi Francuzom, izvajate katoliško akcijo...

Zaključo sem s francuskim pozdravom na g. plebanoša, ki so naše izseljence povabili na sestanke katoliške akcije v njihovej fari, zadnje nedelo v oktobri bo najslovesnejši; tudi njihov púšpek pridejo na sestanke in zdavlejo „jacistične“ (franco-ska katoliška kmečka mladinska organizacija) páre.

Da nas je telko Črensovčarov bilo vküper, smo se pa vsi podpisali na pozdravensko karto g. plebanoši Zadravci i na karto g. Klekli.

Nato smo se pa vsi pred francuskim kokotom fotografirali. Gučao sem njim od hiže

Proščenja sprotolešnjega v Bogojini ne bo. Naš g. plebanoš odidejo na euharistični kongres v Budapešt i z njimi vred tudi več duhovnikov Slov. krajine, zato se proščenje ne de držalo, ar samo en g. duhovnik pridejo k nam.

Širitelom Novin. Oprosite se vsi, da stopite s svojim gospodom plebanošom v stik i jih oprosite, naj določijo den, kda bi se skupno fotografirali s svojimi g. duhovniki pri domačoj cerkvi. Te fotografije objavimo v slavnostnoj številki ob 25 letnici Novin. — Vredništvo Novin.

Nogo si je zvino č. g. Kolanko Ivan, bogoslovec v Maribori. Na izpit so ga nesti mogli, šteroga je pa z dobrim uspehom položil i noga je tudi boša postala že. Bog daj popolno ozdravljenje.

Redna letna skupščina (občni zbor) društva Rdečega križa v Soboti se vrši dne 22. maja 1938, ob 11. vuri v velikoj dvorani občinskega urada, Soboti I. nadstr.

Iz službe je púščen Miklavčič Slavko, uradnik na davčnoj upravi v Lendavi. Zrok je nekša poneverba.

Dobrovolci. Razglašeno je, ka je ministerstvo vojske i mornarice določilo, ka se prošnje za priznanje dobrovoljskih pravic lahko vlagajo do konca septembra toga leta. Te prošnje so proste takse. Prošnje se pa morajo vložiti s tiskovinov, štera stane 2 dinara. — „Novine“ bodo v bodoče prinašale vsa potrebna potrebna pojasnila za naše dobrovolce iz Slovenske Krajine. Tiskovine dobite v Beogradu na „Savez Dobrovoljaca“ Malerova u. 24.

Priljubleno romanje na Trsat. Tudi letos bo k Risalom prelepo romanje k M. B. na Trsat, združeno z izletom po morji na prekrasni otok Rab. Opominamo na to, že stoletja znamenito božo pot vse, ki želejo pri Morskoj Zvezdi, Mariji na Trsati, zadobiti duhovno tolažbo, srčni mir i obilno svetoga veselja: vse, ki želejo za mali penez viditi lepe, zanimive kraje kre morja, doživet prijeten izlet z ladjov po morji na prekrasni otok Rab (5 vür vožnje v edno stran) i tam preživeti lepo svetešnji popoldne. Vozo bo posebni romarski vlak; polovična vožnja je odobrena, vodstvo pa vüpa doseči pri ve-

bože (bila je osmina posvečenja stolne cerkve) i od domače hiže pa od dela po Jožefovom vzgledu (v njegovej osmini).

Te den sem meo tudi srečo, da sem dva fotografirao z istinskim somarom i ravno včera mi je fotograf pravo, da so vse slike, tak tudi tá, sijajne!

V tork sem bio že v Issoudun: 36 Slovincov i Horvatov nas je vküper prišlo. — Spevali smo tudi kak se šika, ali istočasno so deca mela katekizem v cerkvi, te so nam pa „konkurirali“, samo da smo mi meli itak močnejše glase, čeprav smo bili točno dopodnevna natešče — v velkoj Marijinovj cerkvi. Pri meši mi je znova ministrirao naš izseljenec. Iz cerkvi so nas sprejavale reči: Jaz sem vinski trs, vi rozge. Brez Mené nemrete nikaj včiniti. Šteri rodi sad, se očisti, da rodi še več sadu. — Vi ste čisti zavolo Reči, ki sem vam jih gučao. — Nej samo vesele Reči, tudi opojno Hrano nam je dao On, božji Pelikan. — Tisti večer, gda je dopuno svojo prvo čüdo z zadnjov i je vino, v štero je vodo spremeno, te v Svojo presveto Krv spremeno, nam v hrano i pijačo, da bo naše veselje popuno. — Koga pa ogenj té Lübežni ne ogreje, ki rešče zrasti k trsi, tisti se sam odseče pa zasluži ogenj, vremenitni ali večni, za drugo se nemre poabiti.

likom števili romarov še vekši popüst. Potüvanje bo stalo za najoddaljeneše potnike okol 190 Din, za bližnje razmeroma menje. Duhovno vodstvo za štajerske romare je prevzeo preč. g. duh. svetnik Franc Polak, župnik v St. Janži na Dravskom poli. Odhod romarov bo na risaosko soboto 4. junija zajtra, domo dospejo na risaoski ponedelek večer. Podrobna navodila, ki so preobširna, da bi jih tü obljubili, dobi vsaki zobstom, če sporoči svoj naslov po dopisnici na naslov: „Družina božjega sveta“ v Ljubljani, Sv. Petra nasip 17.

Polana. Med tiste srečne fare, štere majo novomešnike, se še tudi naša, zdaj nastavljena nova fara, posvečena Srci Jezušovomi. Letos bo svojo prvo sveto mešo prikazao Vsegamogočnomi v našoj lepoj cerkvi č. g. Ritlop Boleslav, naš rojak, duhovnik kapucinskoga reda.

Potač so vkradnoli črensovskomi šoštari, Bedrnjak Martini, v Soboti v bolnici, gda se je z njim pripelala sestra, da obišče svojo sestro, ki je bila operirana. Tat dozda ne se je zgrablo.

Ka de se delalo v Slov. krajini letos na račun bednostnoga fonda i fonda javna dela. Most na Petanjcih, določeno je šeststojezerni dinarov za prvo delo; most v Rankovcih, šteri se že dela, most v Martjancih, cesta pri Gradi, obzidanje potoka kre cerkve, popravljale do se občinske ceste na Goričkom, regulirao de se brežni potok Borošnak v Lendavi, da ne bo naplavlao travnikov, čistili do se jarki od Lipovec do Gaberja, da se prepreči poplava. Za regulacijo Müre je določeno šeststojezerni dinarov i to za najbole nevarne kraje, vodna zadruga v Lendavi dobi 50 jezero Din podpore za regulacijo Ledave. To je v glavnom. Kraljevska banska uprava je poslala vü svojega inženira, ki se je z merodajnimi činiteli, poslanci, — banskimi svetniki, sreskimi načelniki — pogučao od teh del. Na občina je zdaj red, da se izvršavanje teh del kemprle začne.

Na nove orgole v Turnišči so darüvali v Franciji po 25 fr. Čeh Ivan, Čeh Marija, Toplak Jožef, Toplak Verona, Denša Štefan, Denša Bara, Raj Bara i Raj Ana, vsi doma iz Nedelice. Gjerkeš Marija 30 fr., i Horvat Marija 20 fr., obe iz Ne-

— Kak globoki je evangelij mantrnikov v vüzemskom časi!

Gda sem njim pri skupnom obedi povedao, da tudi druge tožbe sprejemam, nej samo „grešne“, te so mi ovadili, da so si takšega izseljenskoga duhovnika želeli, ki ma odpreto srce za vse njihove težave. — Proso sem jih, naj si naročijo tudi Mar. liste.

Litanije smo pa melj v čüdovito lepoj cerkvi Marijinovj, ki pred Njov stoji mali Jezuš s Srcom, pa Ga Ona z obema rokama vodi proti nam. — V toj apsidi je telko večnih posvetov, ka jih dozda v še niednoj cerkvi nej sem vido, pa sem bio že v vnojih. —

Na brzovlak ob 3 vüri sem srečno zamüdo, te sem pa mogao čakati na drugoga ob pol 9 vüri večer. Tak sem meo priliko pogledati lepi park i še znamenitejši stolp iz tistih časov, gda so Rimlani tü ešče čistili boginjno Issis (od toga ime kraja!) — Pa našega Hrvata smo obiskali, ki ma plega mesta malo „kafejko“ (kavarno) i spomine obüjeli na domovino z navadnimi račmi pa s pesmami, slovenskimi i hrvačkimi. Neopazno nam je minilo vreme. —

Kak sem opounoči odišao, tak sem opounoči tudi prišao nazaj v Paris XI. Boulevard Voltaire 57.

delice. Sobočan Franc i žena iz Gomilic v Franciji 60 fr. V Clevelandi nabrala ga. Barbara Eržen i Čeh Franc 3300 Din. Po 5 dolarov so darüvali: Čeh Franc i žena, Lutar Ivan i žena, Salaj Mike i žena, Ružič Verona i hči, vsi iz Nedelice, Horvat Mike i žena iz Brezovice. Po 3 dolare so darüvali: Barbara Eržen iz Nedelice, Anton Grdina iz Clevelanda. Po 2 dolara so darüvali: Vojkovič Ana, Küčko Jožef, oba iz Turnišča i Kollander Avgust iz Ljubljane. Po 1 dolar so darüvali: Čeh Agata, Dravec Barbara, Gjerkeš Jožef i Slivnjek Verona, vsi iz Nedelice; Raj Ivan i žena iz Brezovice; Vuk Jožef i žena, Šömen Štefan, Prša Štefan i Ftičar Štefan i žena, vsi iz Polane; Hozjan Toni, Smej Mike i žena, Hodnik Ivan i žena, vsi iz Odranec; Zadravec Štefan i žena, Hanc Kata, oboji iz Trnja; Markolila Štefan i Cimerman Mark iz Medjimurja; Štagar Marka žena iz Dokležovja; Rožman Frank i žena, Nemeth Štefan i žena, Prša Ana, vsi iz Filovec; Berke Paul i žena, Vincek Tomaž i Prša Ana, vsi iz Renkovec; Tkalec Jožef, Hozjan Štefan oba iz Turnišča. Po pol dolara so darüvali: Zver Štefan Nedelica; Vuk Štefan, Prša Ana iz Polane; Balažek Bara, Kavaš Toni, Balažek Mike iz Odranec; Smolko Jurij iz Trnja; Donatov Julija i Kovačič Valent iz Medjimurja. 2 dolara je dao Zadravec Franc i žena iz Turnišča i po 1 dolar: Anton Grdine sin, Zupančič Franc i žena, Ftičar Štefan, Biličič Paul i žena. Podpisani se v imeni cele fare darovnikom najlepše zahvalüje i je najlepše pozdravla.

Jerič Ivan, dekan. **Občni zbor Zveze selekcijskih društev** se vrši 22. maja, to nedelo ob pol desetih v guštilni Flisarovoj v Soboti. Pooblaščenci poedinih selekcijskih društev se vabijo.

Vučitelstvo zborüvanje v Soboti. Preminočo soboto se je vršilo spravišče obmejnoga učitelstva v Soboti. Lendava i okolica većinom ne bila zastopana na tom spravišči. Tak pravijo, da neso nikaj zgübili s tem, nego ešče pridobili. Od šolstva Slov. krajine je gučao na tom spravišči g. Antauer tišinski šol. upravitel. Njegovo strokovno predavanje je zamenilo predavanje g. Gumilara, lipovskega šol. upravitela od *duše našega človeka*. Gospod Gumilar ne voditeo duš, ne mogo zato gledati duš, prekrasnih duš Slov. krajine. Gledati je mogo samo dušo svojo, ki jo najbole pozna, zato je pa padoao tak žalostno sliko od nje. — Želeli bi samo to, da do druge prilike dogradi svojo dušo i vrže globoki pogled v trpečo dušo Slovenske krajine, de de njegova slika bole vesela.

Tiskarski sluga vmro. Vehovšič Matjaš, bivši sluga Balkányijove tiskarne v Lendavi, gde se tiskajo naši listi, je vmro v starosti 72 let v Dugoveških goricaj. Pokojni je 31 let služio z vsov vernostjov tiskarno. Balkányijova tiskarno se je vdeležila pokopa. Naj počiva v miri veren sluga, molimo za njega.

Lendava. V našoj fari se jako širi nevaren beteg „tetanus“, šteri povzroča strašne krče i če betežnik ne dobi pravočasno injekcije proti tetanusi, smrt je gotova. V kratkom časi smo meli pet slučajov tetanusa. Tetanus je dobo nazadnje Kovačič Štefana 11 letni sin iz Čentibe i to od navadnoga trna, ka se je nabodno. Če k rani pride količkaj malo zemle, v šteroj so tetanovsi bacili, beteg včasi nastane. Zato pa najmenšo ravno trbe včasi ščititi.

Vabilo na slovensko cerkveno slovesnost v Orchies, Francija, Nord. Naš slovenski izseljenski

duhovnik, preč. g. Camplin Ivan, pridejo 29. maja v Orchies, Nord. Dragi bratje i sestre, ki ste bliže, toga kraja, pridite i okrepite svoje duše. Podpisana vas prav lepo prosi, javite njej, ki ščete meti skupni obed, da vse potrebno pripravim: *Sreš Marija, chez Mr. Michely Boudens, a Bachy, par Cysoing, Nord.*

Po domovini.

Češki minister se vtopo v Bosni. Pavlva Bogdan, češki minister se je vozo po Bosni s svojov gospov i küharicov. Avto se njemu je pokvaro, prevrgo v globoko reko, v šteroj se je vtopo minister i küharica. Gospa je pa dobila vekše rane. Telo pokojnoga je spravleno na Češko.

Osvetek dela v Borovom. Svoj čas je Bata šteo zidati fabriko poleg Ptuija, a ne se njemu je dalo dovolenje zavolo bližine meje. Zozidao jo je na drugoj obmejnoj pokrajini, na Borovom poleg Osijeka. Maja 6. je fabrika obhñjala mesto komunističnoga i socialdemokracičnoga osveta 1. maja, krščanski delavni den 6. maja. Te den je delo počivalo, kak počivle vsako soboto i nedelo i se je blagoslovila šola za delavsko deco i zastava gasilskoga društva. Te den je Jan Bata, lastnik tovarne, pogostio 12 jezero lüdi, svoje delavce i teh goste. Delavci v toj fabriki, ki je vrejena na navukaj sv. Cerkve, so nadvse zadovoljni. Delajo 8 vör, oženjeni majo 3 sobe, kühnjo i kopalnico, neoženjeni lepo samsko sobo, plače slüžijo povprek 300 Din. tjedensko, a majo 40% od dobička i jako poceni vse v fabriki. Fabrika tjedensko dogotovi 120 jezero parov črevlov. Lani je delavcom izplačala 72 milijona din., dače je plačala 43 milijone, za surovine v državi 230 milijonov, za prevoz blaga po železnici i ladaj pa 11 milijonov 740 jezero dinarov. — Minister za prosveto, Magarešević, je pri toj priliki Jani Bati izročio odliküvanje sv. Save prve stopnje.

I 643/37 - 13

Dražbeni oklic.

Dne 13. junija 1938 ob 9-30 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba sledečih nepremičnin: Zemljiška knjiga k. o. Turnišče vlož. št. 69 B 76 1/8-inka parc. št. 1022 pašnik, sedaj travnik, vl. št. 526 B 24c 1/4-inka parc. št. 1069 travnik, 573 B 3c 1/2-ica parc. št. 1068 travnik, 723 B 2c 1/2-ica parc. št. 1064 travnik št. 1066 travnik, 571 B 14c 3/32-inke parc. št. 825 njiva in pašnik, 572 B 7c 3/16-inke parc. št. 827 njiva in pašnik, vlož. št. 962 B 3 parc. št. 83a stavbišče, dvorišče in vrt, sedaj travnik, 1302 B 1c 1/3-inka parc. št. 365 njiva, vlož. št. 1158 B 5c 1/8-inka parc. št. 786 njiva in pašnik, vlož. št. 1296 B 4b 1/4-inka parc. št. 226 njiva, sedaj vrt za zelenjavo, k. o. Dol. Lendava vl. št. 732 B 4c, 7 parc. št. 1207 vinograd, klet in travnik, dan s kletjo in gorice. Cenilna vrednost: D. 43.950, vrednost pritlikline: D. 500, najmanjši ponudek: D. 28.798, varščina: D. 4.895.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglasiti pri sodišču najpозnejše pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo dražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v D. Lendavi, dne 6. aprila 1938.

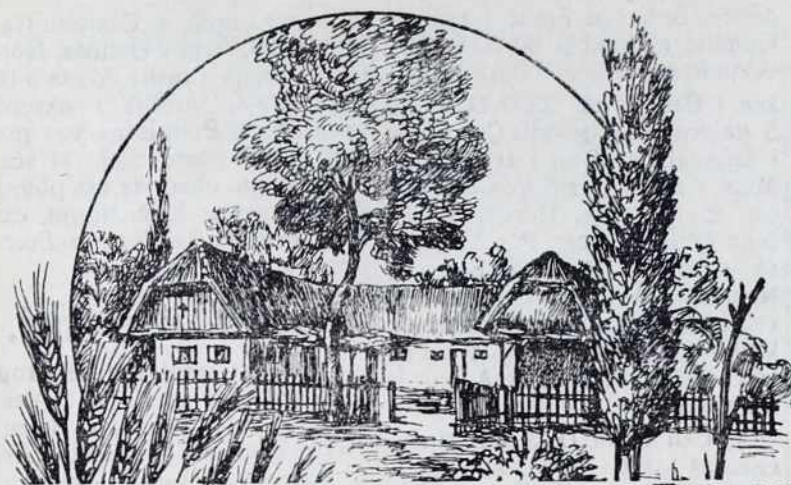
I 858/37 - 15

Dražbeni oklic.

Dne 13. junija 1938 ob 10 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin: Zemljiška knjiga k. o. Bistrica vlož. št. 695 B 26b, 28 1/2-ica parc. št. 568b pašnik in hiša št. 124 z dvoriščem. Cenilna vrednost: Din. 10.000, vrednost pritlikline: Din. 100, najmanjši ponudek: Din. 5.000, varščina: Din. 1000.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglasiti pri sodišču najpозnejše pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo dražitelja, ki je ravnal v dobri veri. V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v D. Lendavi, dne 6. aprila 1938.

„HIZICKI DOMAČOJ“

Pisma naših z tujine

Rosenhov, Nemčija
Konkolič Jožef, M. Dolenci;
Horvat Štefan, Ivanci; Svetec Karol, Budinci; Matuš Franc, Zlebič Marija, Matuš Ana, Kološa Ana, Konkolič Kristina, Gorza Marija, iz Vel. Dolencov; Škafar Frančiška, Škafar Hedvika, Bratonci; Kardoš Vilma, Gašpar Gizele, Pondelek Trezija iz Lucove. Velečastiti gospod urednik! Gotovo je šče teliko prostora, da se tudi mi oglasimo iz te hladne tujine. Večkrat smo šli v Novinaj, da je što napisao etak: hladna tujina; toga mi te nismo razumeli kaj je hladna tujina, a zdaj pa tisto vse okušamo. Pa nam ne preveč slabo, verske dužnosti lahko spunjavamo, cerkvi mammo okoli nas 6, ki so vse rim. kat. i niedna ne dale 3 km. od nas. V kraji smo jako prijetnom, človek bi lahko pravo, da je v paradizi. Včeraj nam je naš gospodar povedao, da zjutraj t. j. v nedelo vsi k meši, to nam je bilo prvo veselje v Nemčiji. Za zdaj naj bo zadosta, za drugo več. Pozdravljamo i se zahvaljujemo veleč. gosp. župniki, Vel. Delenskomi, g. Horvat Franci za tisto trdo delo, štero so meli zavolo naše izselitve v Nemčiji, najlepša hvala njim. Pozdravljamo zednim tudi svoje starše, žene, može, deco, vse prijatelje i naročnike Novin, Vel. Dolensko faro, občino Ivanci, i občino Bratonci. Bog vas živi! Na svidenje! V molitvi se nas spomnite.

Maria Kolman, v Franciji, doma iz Trdkove. Častiti g. urednik! Najprle Vas najjake pozdravim, jaz Vaša naročnica i Vam želim to lübo zdravje od G. Boga i Device Marije, da bi

še duga leta mogli skrbeti za nas siromake, šteri si služimo svoj vsakdanešnji krüh po tom širnem sveti. Samo edino veseje, štero mam, so mi Novine, ar inaci si pač nemrem slovenski pogovarjati. Žalostna sam i skuze mi zakrivajo oči, kda štem v Novinaj, kak so bili pri sv. spovedi vnoji Slovenci i so spevali lepe slovenske pesmi. A jaz pa sam sirota sama i nemorem do slovenskoga dühovika. A vseedno se ne spozabim z Boga, idem k sv. meši, kda sam mogoča, ar cerkev ne daleč. Pošilam prav lepe pozdrave mojim dragim staršom, sestram i bratom, celoj rodbini i vesi Trdkovi.

Tilika Lipič i Glavač Mici-ka iz Beltinec. Hvalen bodi Jezuz Kristuš! Častiti g. urednik! Prosive Vas, dovolite nama, da se tudi midve oglasive v našij krščanskij listaj. Prav lepo se Vam zahvalive na rednom pošiljanji naši listov, ino Vas prosivi, da bi nama še nadele tak lepo pošilali. Oh koliko tolažbe i veselja nama prinašajo Vaši listi i kako želno je pričakijevij od tedna do tedna i tudi je z veseljem edna drugoj števi, posebno kda so vesele novice z naše lübe domovine, po šteroj hrepenimo vsi. Zdjaj Vas pa pozdravlavi g. urednik i uredništvo našij listov i tudi pozdravlavi naše beltinske gospode dühovnike, najne domače, sosome i rodbino, posebno pa najne prijatelice i vse Slovence, šteri so v istoj tujini, kak midve.

O Ti prelüba naša Domovina, si nam vsigdar mila.

Pilko Štefan, Gut Boos. Pozdravljam g. urednika Novin, celo Slov. Krajino posebno pa rojstno ves Hotizo i hotižke dečke.

Pošta.

Gomboc Marija, Bry sur Marne. Sprejeli 72 din i s tem je letošnja naročnina popolnoma plačana. Magdič Marija, Ste Mandé. Sprejeli 72 din. Na leto se računa 54 din, za 1939. leto ostane 18 din. Kerec Ana, Villiers sur Marne. Sprejeli 36 din, na leto je ešče duga 12 din. Matjašec Ana, Esnes. Sprejeli 80 din. naročnine. Na lani 15 din i na leto 65 din. Na leto je ešče za plačat 35 din. Javi nam, če si dobila kalendrar, ali ne. Barbier — Dominko á Tichey. Sprejeli 140 60.

Na koj je višek? Dündek Mihael, Bonfeld, Nemčija. Plačate mesečno 18 din. Geder Jožko mlajši, Vančaves. Po priliki se javi pri nas. Horvat Evfemija, 13 Rue Rims. Sprejeli 143-55 din, višek obračunali po tvojoj želi. Škaper Franc, Matjaševci 21. V vašoj zadevi smo pisali 4. maja v Ljubljano, kda dobite kakši odgovor, nas obvestite. Čeh Marija á Longsols. Od telice dobili 50 din, 20 din ide na podporo, kak si pisala, 30 za naročnino za leto, 70 din je šče duga. Fujs Jožef, Otovci. Vašega sina Alojza Novine so prišle 23. jan. iz Nemčije nazaj. Više ma plačano 18 din, prosimo vaš odgovor, kama naj penaze obrnemo. Ratnik Anton, Vančaves 26. Spisali 50 din iz deleža za letošnje naročnino. Ostalo naprej 65-50 din. Skrivnosti dobiš pri g. tišinskem dekani. Pošli notri legitimacijo. Flisar Marije domači. Novine vaše so prišle iz Francije nazaj, javite nam njeni novi naslov. Šavel Koloman. M. Hardi Fres. Sprejeli 82 din, Na lani je bilo duga 39 din. Te je plačan i kalendrar, na leto je ostalo ešče naprej plačila 32 Dinara. Novine so prišle nazaj, prosimo od domačij njegov novi naslov. Sukič Jozefa, Baudoire. Naročnina na lani plačana i na leto ostalo 71-75 din. Püvar Ana, Depierre. Sprejeli 98 din i od Fujs Marije 2 din. Tak je celoletna naročnina plačana, na Dom sv. Franciška ne ostalo nikaj. Andrejek Ana, Boistrancourt. Bog plačaj za 18 50 din poslanih na Dom sv. Franciška. Čeh Bara, Sainghin. Naročnino sprejeli i višek naročnine spisali na podporo našij listov. Bog plačaj. Bertalanč Jožef, Moure. 100 din naročnine sprejeli, novomi naročniki od 1. maja poslali Novine. Hvala za gorečnost. Sraka Štefan, Lipovci. Daj nam glas, što je to Mlinarič August Matjaša sin hš. 74, ki ma v zadruzi 28 Din. Njegovoga deleža broj je 1171. Če ne z Lipovec, mogoče je z Bratonec. Hanc Rozalija, St. Sauveur, Levasville. Sprejeli 170-20.

Proda se

1/2-inka hiše štev. 31 v Žižkih z gruntom in ena njiva. Vprašati je v pisarni dr. Cvetko Antona, advokata v Dolnji Lendavi.

Slamorenica

v dobrom stanju se oda. Gde, pozvedite se na upravi Novin v Črensovcih.

Stavbeni les, žagan, suhi za rušte, čakature i drugo prodajo JOSIP MURSA na KRAPJI.

Vabilo

na redni občni zbor Hranilnice in posojilnice v Črensovcih r. z. z. n. z. ki se vrši dne 26. maja 1938 ob 11 vóri v uradnem prostori.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnoga zbora.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev računskoga zaključka za leto 1937.
4. Slučajnosti.

Če bi te občni zbor ob napovedanom časi ne bio sklepčen, se bo vršil pol vóre kesnej drugi občni zbor z istim dnevnim redom, na istom, mestu, ne gledoč na število navzočij članov.

Načelstvo.

I 23/38 - 7

Dražbeni oklic.

Dne 13. junija 1938 ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22 dražba nepremičnin: Zemljiška knjiga k. o. Lakoš vl. št. 86 B 5a 1/44-inka parc. št. 101 hiša št. 6a dvorišče in vrt, vl. št. 531 B 11b 1/70-inka parc. št. 100 hiša št. 5 dvorišče in vrt, sedaj obe parceli združeni in predstavljata stavbišče s hišo št. 15 in z gospodarskim poslopjem in dvoriščem, vl. št. 217 B 23b 1/10-inka parc. št. 160 njiva, k. o. Dolnjelendava 664 B 8b 1/70-inka parc. št. 1112 vinograd, klet in travnik, sedaj samo vinograd, vl. št. 1145 B 7b 1/20-inka parc. št. 1119 vinograd in klet, sedaj neuporabna klet in vinograd. Cenilna vrednost: Din 8.890,-, najmanjši ponudek: D 5.926,-, varščina: D 889,-.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglasiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne moglo uveljavljati glede nepremičnin v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v D. Lendavi, dne 5. aprila 1938.

I 774/37 - 13

Dražbeni oklic.

Dne 30. junija 1938, ob 15 uri bo v Motvarjevcih pri hiši št. 5 dražba nepremičnin. Zemljiška knjiga k. o. Motvarjevci vl. št. 4 B 9 1/3-inka parc. št. 229 gozd, 1/3-inka parc. št. 664 gozd 1/3-inka parc. št. 857 gozd, 1/3-inka parc. št. 299 vinograd, vl. št. 106 B 8 1/3-inka parc. št. 342 travnik, vl. št. 214 B 24 1/24-inka parc. št. 297 vinograd, 1/24-inka parc. št. 313 njiva, 1/24-inka parc. št. 330 vinograd s travnikom, vl. št. 302 B 8 1/3-inka parc. št. 1000 njiva, sedaj hiša št. 5 z gospodarskim poslopjem in sadovnjakom. Cenilna vrednost: Din 10.235,-, vrednost pritlikline: Din 472,-, najmanjši ponudek: Din 6.825,-, varščina: D 1023-50.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglasiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v D. Lendavi, dne 3. maja 1938.

Mednarodni mladinski tabor v Ljubljani od 26 do 29 junija.

Pod pokroviteljstvom Nj. Vel. kralja Petra II. bo v Ljubljani

XVIII. mednarodni spomladanski velesojem kot 43. velesojemska razstavna prireditvev od 4. do 13. junija 1938.

Splošni velesojem: Strojna in kovinska industrija, fina mehanika. Radio in elektrotehnika, razsvetljava in kurjava. Dvokolesa, vozovi, sport. Plojedelski stroji in orodje. Mlini. Lesna industrija, pletarstvo, ščetarstvo, igrače. Tekstilna industrija in konfekcija. Krznarstvo. Papir in pisarniške potrebščine. Kemična industrija in fotografija. Živilska industrija. Stavbarstvo. Glasbila, Steklo, porcelan, keramika, bižuterija. Razno.

Posebne razstave: Oficijelna Razstava „Cesta“ prirejena od Društva za ceste. Razstava tobačnih izdelkov Monopolske uprave. Avtomobili, motorna kolesa svetovnih znamk. Pohištvo, stanovanjska oprema. Gospodinjstvo: Ženska domača obrt. Mala obrt. 4.—5. VI.: Kongres Društva za ceste. 10.—12. VI.: III. jugoslovanski vserdžavni trgovski kongres. — Za razstavno blago veljajo izdatne prevozne, carinske in trošarinske olajšave. — Inozemski obiskovalci dobe na podlagi velesojemske legitimacije jugoslovanski vizum brezplačno pri vseh jugoslovanskih konzulatih.

Na jugoslovanskih železnicah imajo obiskovalci velesojema brezplačen povratek. — Na postajni blagajni kupijo poleg vozne karte še rumeno železniško izkaznico za din. 2.—. Ko dobe potrdilo o obisku velesojema, imajo s to izkaznico in staro vozno karto brezplačen povratek.

Velja za: dopotovanje: od 80. V. do 18. VI. povratek: od 4. do 18. junija.

Na inozemskih železnicah veljajo sledeči popusti:

Bolgarija 50%, ČSR 25%, Francija 25%, Grčija 25%, Italija 30%, Madžarska 25—33%, Nemčija 25%, na bivših avstrijskih železnicah 25—33 1/3 %, Poljska 33%, Romunija 25%, Švica 25%.

Na parobrodih: Jadranske in Dubrovačke plovidbe velja vozna karta nižjega razreda za vožnjo v višjem razredu, na parobrodih Zetske plovidbe pa velja 50% popust: za potovanje proti Ljubljani od 20. maja do 13. junija za povratek od 4. do 20. junija.

Na železnih linijah: 100% popust. Razstavni prostor meri 40.000 m². V razstavni zgradbah je 8.000 m² prostora.

Dobrodošel oddih po resnih kupčijskih poslih nudi jestvinski in vinski oddelek velesojema s svojim prijetnim zabaviščem.

Velik napredek.

Koncem prejšnjega meseca se je vršil v Ljubljani občni zbor Vzajemne zavarovalnice in njenega posmrtninskega oddelka „Karitas“. Na občnem zboru so bila podana poročila, iz katerih je razviden izredno velik napredek tega katoliškega slovenskega zavarovalnega zavoda. Poglejmo le nekaj števk. V odelku za nezgode je zavarovalnica lani izdala 15.588 novih polic. V življenjskem odelku je bilo sklenjenih 1621 novih zavarovanj z zavarovano glavnic 55 milijon Din. Pri „Karitas“ je bilo izdanih 7661 polic z zavar. glavnic 25.752.910 Din. Koncem I. 1937. je življenjski odeldek izkazoval 26.007 zavarovanj z 280 milijon 896 tisoč 875 Din. zavarovalne glavnice. Za tekoče in bodoče obveznosti napram zavarovancem razpolaga Vzaj. zav. (in Karitas) z 97 milijon 230 tisoč 905 Din. imovine. — To so stvari, ki mnoge povedo, zlasti to, da se pri Vzajemni zavarovalnici in pri Karitas vsakdo lahko mirne duše zavaruje. — Glede življenjskega zavarovanja je posebno priporočljiva „Karitas“. Kdor se hoče za manjšo vsoto zavarovati, se naj obrne samo na njo, ker mu nudi take ugodnosti, kakor nobeno drugo zavarovanje. Ena takih ugodnosti je, da se izplača po smrti zavarovanca, ki je umrl vsled kake nezgode, dvojna zavarovalna vsota. Druga velika ugodnost je brezplačno sozavarovanje otrok. Pri Karitas se dnevno zavaruje povprečno 30 ljudi. Zavarujte se tudi vi! Obrnite se na zastopnike ali na vodstvo Karitas v Mariboru (Orožnova u. 8.). — Zastopnica za Slovensko krajino je Skalar Jožica v M. Soboti.

Razni naslovi v Parizi, štere rabijo naši delavci v Franciji.

Izseljenjski dühovnik Mr. Abbé Jean Camplin, XI. Paris Bl. Voltaire 67 IV. Kraljevsko poslanstvo, 7 rue Léonce Reynaud. Telefon: Kleber 94—10, 94—11.

Vojni izaslanik: 9, rue Pauquet. Telefon: Passy 55-43.

Jugosl. Presbiterio. 3 rue La Perouse. Telefon: Kleber 06-30.

Izseljenjsko izaslanstvo. 3, rue Goethe. Telefon: Kleber 77-59.

Francosko ministerstvo dela, 391 rue de Vaugirard. Métro: Convention.

Kosci.

Petelini so odpeli.

Čim je odzvonilo Zdravomarijo, so začeli prihajati kosci h Gornječevim.

Pred Gornječevo hišo je stal kosci. Čakal je tovarišev: Miho, Ivana in Andreja. Bil je nekoliko zgodenj.

Po kolovozu je prišel potih Lutarjev Miha, dal roko stoječemu koscu na ramo in mu pošepetal: „Na kaj čakaš, Peter?“

Cvetkov Peter se je prese-nečeno ozrl in ko je zapazil tovariša s koso na rami, mu je lahak smehljal splaval preko ustnic: „Sedaj sva pa dva. Sedaj lahko vstopiva.“

Cvetkov Peter je bil vedno vabljen v dnino k ljudem. Zlasti kot kosca so ga vabili mnogi. Bil je močan in priden delavec. Tri pomladi je bil v Slavoniji. Prisluzil si je nekoliko denarja, vendar si je želel še tja. Toda po nesreči je izgubil brata in radi njegove smrti je moral ostati doma.

Pri hišnih durih je nekdo stopil iz prikleti na dvorišče in hitel proti hlevu.

Tedaj sta se prikazala še ostala kosca pri prelazu ob hiši. Peter in Miha sta stopila

na dvorišče. Njima sta sledila še druga dva. V tem trenutku je posvetila iz veže na dvorišče Ika, domača hči. Poklicala je bodrija, ki se je v glasnem laježu zagnal proti prihajajočim koscem. Pes je utihnil in se potegnil v parmi pod seno, kosci so pa veselo pozdravili mlado gosodinjo. Vstopili so v sobo in Ika je prižgala posvet in z veselim smehljajem na ustih dejala:

„Malce potrpite! Nekoliko sem se zamudila. Zajutrk bo takoj na stolu.“

Nato je stopila Ika v klet in prinesla žganice s steklenico, vzela kozarček iz omare in djala pred kosce.

Peter je prijel za steklenico in pripomnil: „Teknito bo, Ika! Vidi se, da še nisi pozabila navad ob košnji.“

„Kaj bi to, Peter! Žganje pred košnjo rado tekne.“

Iki so gorela lica in v veselem zadovoljstvu se je obrnila in odšla v kuhinjo.

Ika je bila edinka. Po materini smrti je sama gospodinjala. Šele pred tremi meseci je najela služkinjo, ker ni zmogla vsega dela pri hiši. Služkinja Kata je bila desna roka Ilike in med njima je vladalo popolno soglasje. Ikin oče je bil le malo do-

ma. Kot prekupečevalec z živino je hodil na sejme po vsej krajini in še doli na Hrvaško. Tako je slonelo vse gospodarstvo na Ikinih ramenih. Toda četudi je bilo dela v izobilju, mu je bila Ika kos in hlapec Jurij se je večkrat čudil, da je zmogala mlada gospodinja hišna dela.

Kmalu se je kadil zajutrk na mizi in kosci so veselo zajeli iz skled.

Ika je vzela jerbas z omare in ga začela polniti. Kmalu je prišla tudi Kata in ji pomagala. Ko sta napolnili jerbas, ji je rekla Ika: „Vzami si jedi, Kata! Šla boš s kosci na travnik. S seboj boš vzela jerbas.“

Ika in Kata sta odšli v kuhinjo. Kata si je dala jedi v skledico in jedla. Na licih ji je gorela lahka rdečica. Mislila je na Miho, ki ji je bil danes izredno prikupen. Odkar je prišla h Gornječevim in je srečala Miho na kolniku med njivami, je vedno mislila nanj.

Kosci so pojedli in odmolili v sobi.

Ko so začeli kosci prihajati iz sobe, je stopila Ika k Petru: „Začnite pri mlinu, potem še v Jelšju in na Gati! Za mlinom je trava najlepša in gosta, zato se

bo težko sušila.“

Peter je prikimal in stopil za kosci v podstenje, kjer so jemali kose s tramu in si jih delali na rame.

Kata je naglo vstala od ognjišča in stopila v sobo. Iz omare je vzela čist predpasnik in si ga djala pred se. Nato je zgrabila za jerbas in si ga dala na glavo. Hitro je krenila na gumno, vzela vile in pohitela za kosci po stezi za skednjem. Kosci so bili že med jelšjem, ko jih je dohitela.

Miha se ji je pridružil. Kata je z radovednostjo pričakovala, kaj ji bo dejal. Toda Miha je molčal vse do Jarka. Ko je hotela Kata čez brv na Jarku, je Miha pripomnil: „Pazi Kata! Brv je opolzka in ti lahko spodrsne.“

Kata je veselo pripomnila: „Na to še pomislila nisem. Pomori mi Jerbas prenesti čez brv!“ Miha je storil, kakor ga je Kata prosila. Ko sta bila preko Jarka, je Miha pomogel jerbas Kati na glavo in sta se podvzela za ostalimi kosci, da ne bi česa zaslutili.

Šli so mimo mlina na Lendavi. Voda je bila blatna in se z glasnim šumom penila po strugi navzdol.

Krenili so čez brv ob zatornci na travnik. (Dalje)